

Από τον Επαμεινώνδα Βενετσάνο

Έχεις μία γεύση τρικυμίας στα χείλη
κι ένα φόρεμα κόκκινο σαν το αίμα
βαθιά μέσα στο χρυσάφι του καλοκαιριού
και τ' άρωμα των γυακίνθων - Μα πού γύριζες
από τη "Μαρίνα των βράχων" του Οδυσσέα Ελύτη

Χωρίς Τίτλο

Ελευθερία της ψυχής
το άγγιγμα γοργού ανέμου
φτερουγίσμα απαλό που σκίζει τον αέρα
να τι είναι η ποίηση, η ποίηση για μένα.

Πλανεύτρα γυναίκα
στης αβύσσου την πλάνη σε πάει
την ψυχή σου γιατρεύει μα ποτέ δε γυρνάει
τα τραύματα κλείνει τις πληγές δεν αφήνει ν' ανοίξουν
να τι είναι η ποίηση, η ποίηση για μένα.

Ποίηση της έκφρασης θεά
του Ολύμπου αγγίζεις μια μεριά
μονάχα εσύ βρίσκεις γιατριά
όταν το άλγος μου σφίγγει την καρδιά.

Χαμένα όνειρα, ξεχασμένα ναυάγια
μονάχα εσύ ασχολείσαι μ' αυτά.
Με την ψυχή μου, μ' εμένα, μ' εσένα
με όλους, με όσους ζητάνε γιατριά.

Της αγάπης το φως μου θυμίζεις
στον ονείρου στα πέλαγα το νου μου ξανοίγεις.

Από την Αντωνία Βασάλου

Fashion Victims

Σε αυτό το μοντελάκι φαίνεται ολοκάθαρα το λεπτό γούστο και η φινέτσα της Πάρι Χίλτον -ή για την ακρίβεια των αμέτρητων στυλιστών που πλαισιώνουν τη διάσημη κληρονόμο-. Λοιπόν, τι κι αν η ίδια ανήκει στους πιο πλούσιους ανθρώπους του κόσμου. Από ό,τι φαίνεται, τα λεφτά δεν αγοράζουν το στυλ.

Σε αυτή τη φωτογραφία τη βλέπουμε και απογοητεύομαστε. Έχουμε και λέμε: φοράει ένα στενό μαύρο φόρεμα- εντάξει μια χαρά μέχρι εδώ-. Κι εκεί που πηγαίναμε να πούμε ότι η Πάρι έγινε άνθρωπος, να σου μεγάλα ροζ τριαντάφυλλα μαζί με τα φύλλα, τα μπουμπουκί και, ενδεχομένως, τα αγκάθια, σαν να βρίσκονται πάνω σε έναν κισσό που ξεκινάει από το πάτωμα και ανεβαίνει ως τους ώμους και στις δυο πλευρές του φορέματος. Η ίδια όμως, ατάραχη από το γεγονός, συνεχίζει να ποζάρει στο φακό και να χαμογελάει με τη γνωστή αποβλακωμένη πόζα.

Και στο σημείο αυτό μου έρχεται στο μυαλό η λέξη "γλάστρα", που στο ελληνικό λεξιλόγιο χαρακτηρίζει μια κατηγορία γυναικών. Και ποια είναι αυτή; Η γυναίκα που δεν (θέλει/ξέρει;) να μιλάει, διακοσμεί το χώρο αλλά και θέλει πότισμα εκατομμύρια δολάρια για να κορέσει τη ματαιοδοξία της.

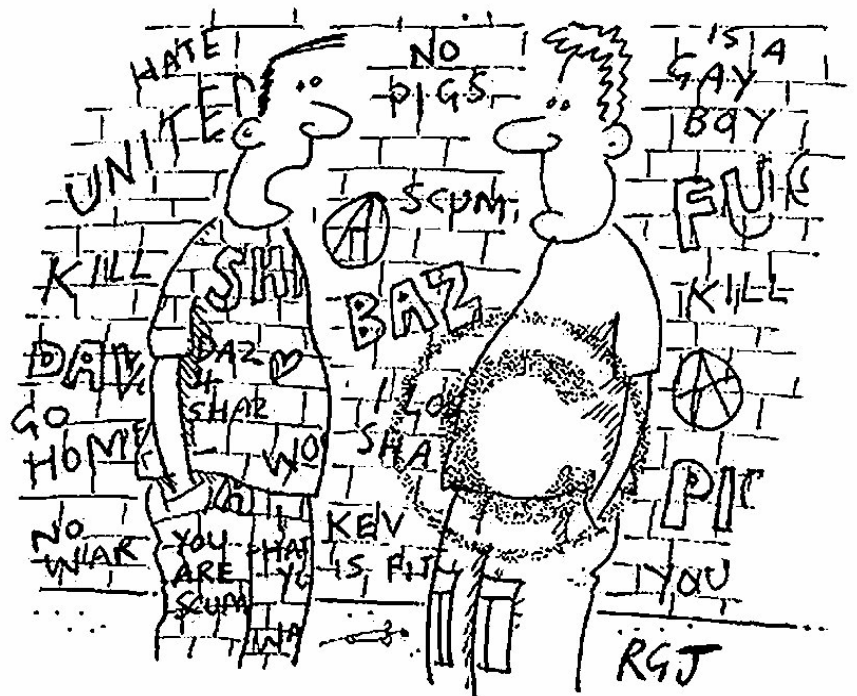
Μαρία Γιαννάκου

Fashion Quiz 1

....Ο ? είναι διάσημος Έλληνας τραγουδιστής στην pop μουσική, που κατάγεται από την Κύπρο. Προτιμάει να μην εμφανίζεται πολύ στον κόσμο και ιδιαίτερα στις θαυμάστριές του. Είναι αδύνατος και για το ύψος του δε θα πρέπει να είναι και πολύ περήφανος! Το μαλλί του είναι κοντοκουρεμένο με αποτέλεσμα να μην κρύβει τα μεγάλα του αυτιά. Τα μάτια του είναι καστανά όπως και τα μαλλιά του. Έχει μεγάλο μέτωπο και μυτερό πιγούνι, πλατιά φρύδια και αστραφτερά δόντια. Είναι λιγομίλητος και δεν εκφράζει εύκολα τα συναισθήματά του. Παίζει κιθάρα από 6 χρονών, τώρα έμαθε αρμόνιο και πιάνο. Εντύπωση μου κάνει το ανάλαφρο και σοβαρό ντύσιμό του! Είναι απλός στα τραγούδια του όπως και στον χαρακτήρα του. Τα τραγούδια του είναι ποιοτικά και είναι βγαλμένα από την ζωή! Για την βελτίωση της καριέρας του έχει παίξει μεγάλο ρόλο η συμμετοχή του σε διαφήμιση στην τηλεόραση με χορηγό μεγάλη εταιρεία. Το τελευταίο του CD έχει κάνει μεγάλο σουξέ, ενώ η καριέρα του συνεχίζεται με περισσότερη επιτυχία και εύχομαι να συνεχίσει έτσι και καλύτερα!!!!!!!

Δήμητρα Λουδάρου

"It's urban camouflage wear"

Fashion Quiz 2

Η κ. ? φορά ένα τζιν παντελόνι χαμηλόμεσο, αλλά τα χρόνια της δεν είναι και λίγα τώρα πλέον!!! Η μπλούζα της καφέ με δαντέλες και ανοιχτό ντεκολτέ λες και έχει αφόρητη ζέση! Τα παπούτσια της είναι μαύρες μπότες καουμπόυκες με μύτη μπροστά για να χτυπάει τα έντομα στις άκρες του τοίχου. Όσο για τα κοσμήματα, το βάψιμο ... ΟΥΔΕΝ ΣΧΟΛΙΟ! Τόσο, έντονο που δεν μπορείς να την αναγνωρίσεις αν και είναι γνωστή εγχώρια δημοφιλής τραγουδίστρια που προσπαθεί να μιμηθεί διάσημη ξένη συνάδελφο της.
Αν είναι δυνατόν!!!

Αυτά επιβάλλει βλέψεις η μόδα και θα πρέπει να συμμετέχει στα καλλιτεχνικά δρώμενα όσο ζει...

Αλεξάνδρα Καράλα

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ Η ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Αεί ο Θεός γεωμετρειί

Από την Αθηνά Αλμπανούδη
και τον Ορέστη Αλμπανούδη

Η Γεωμετρία δεν είναι βέβαια το μόνο από τα αγαθά του πολιτισμού, που χάρισε η ελληνική αρχαιότητα, είναι όμως ασφαλώς το διαχρονικότερο. Η γεωμετρία του Ευκλείδη, τα περίφημα "Στοιχεία", ισχύουν απaráλλακτα μέχρι σήμερα, χωρίς να χρειασθούν αναθεωρήσεις, βελτιώσεις ή κάποιες προσθήκες. Τα "Στοιχεία" αποτελούν ένα από τα αθάνατα μνημεία της ανθρώπινης σοφίας, "κτίμα εσαεί των επιγιγνομένων".

Η γεωμετρία με την πρακτική και εμπειρική της μορφή δεν ήταν βέβαια άγνωστη στους αρχαίους ανατολικούς λαούς. Ο Ηρόδοτος παραδίδει ότι οι αρχαίοι Αιγύπτιοι χάρη στις γεωμετρικές τους γνώσεις μπορούσαν να αποκαθιστούν τα όρια των κτημάτων τους μετά τις ετήσιες πλημμύρες του Νείλου. Όμως οι σχετικές γνώσεις τους ήταν ασυστηματοποιήτες και δεν ξεπερνούσαν τα όρια της απλής εμπειρίας. Γνώριζαν το "πώς", αλλά δεν κατόρθωσαν ποτέ να φθάσουν στο "γιατί". Αυτή τη δόξαν ήταν πεπρωμένο να δρέψει η ιδιοφυία των αρχαίων Ελλήνων.

Ο Θαλής ο Μιλήσιος (640-546 π.Χ.) είναι εκείνος που εισήγαγε ή μάλλον ανακάλυψε την απόδειξη των γεωμετρικών και μαθηματικών προτάσεων. Η εύρεση της αποδεικτικής μεθόδου ήταν μία από τις μεγάλες στιγμές της Ανθρωπότητας και εν τούτοις πολλοί λίγοι έχουν συνειδητοποιήσει την καταλυτική σημασία της καινοτομίας εκείνης στην εξέλιξη του ανθρώπινου πνεύματος και στην ιστορία του πολιτισμού γενικότερα.

Ο άνθρωπος αποτινάξει σιγά-σιγά τα δεσμά της αυθεντίας και γίνεται αυτεξούσιος, αφού μπορεί μόνος του πλέον να γνωρίζει, να αποδείχνει, να βεβαιώνεται. Έτσι λοιπόν ο Θαλής δε θεωρείται απλώς ως ο ευρητής της θεωρητικής γεωμετρίας, αλλά και ο εισηγητής της παγκοσμίου επιστήμης. Ιστορικό είναι το επίτευγμα, που διέσωσε ο Πλούταρχος, κατά το οποίο ο Θαλής κατέπληξε το Φαραώ Αμαση, όταν υπολόγισε το ύψος της μεγάλης πυραμίδος από το μήκος της σκιάς της, με τη μέθοδο των αναλογιών. Θα έπρεπε ο ανδριάντας του μεγάλου αυτού Μιλήσιου να κοσμήει όλα τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, σαν ελάχιστος φόρος τιμής στον πρώτο πραγματικό επιστήμονα της ανθρωπότητας, που μάλιστα θεωρούσε τον εαυτόν του ευτυχί που γεννήθηκε Έλληνας.

Ο Πυθαγόρας (572-500 π.Χ.), ο μέγας αυτός φιλόσοφος, μαθηματικός και μύστης, έδωσε νέα ώθηση στη γεωμετρία, μισό αιώνα αργότερα. Μάλιστα τα μισά περίπου από τα δέκα τρία βιβλία των "Στοιχείων" του Ευκλείδη, στηρίζονται σε εργασίες του Πυθαγόρα και της Σχολής του.

Ο Πυθαγόρας έβλεπε τη γεωμετρία μέσα από την πνευματική της διάσταση, ο δε όρκος των νεοφύτων του "Ομακοείου", δηλ. της μνητικής Σχολής του, ήταν "Η Γεωμετρία να χρησιμεύει για την πνευματική καλλιέργεια και όχι προς πλουτισμό". Ονομαστό έγινε τό Πυθαγόρειο Θεώρημα, του οποίου την απόδειξη βρήκε ο φιλόσοφος και καταλήφθηκε από ενθουσιασμό και θυσίασε, κατά την παράδοση εκατόμβη. Το θεώρημα αυτό εξακολουθεί ακόμη και σήμερα να ασκεί ακαταμάχητη γοητεία και μέχρι τώρα έχουν καταγραφεί 370 διαφορετικές αποδείξεις.

Οι αρχαίοι Έλληνες μαθηματικοί θεωρούσαν τα τιθέμενα προβλήματα σαν πνευματικά παιχνίδια και σαν καλοί αθλητές αισθάνονταν την υποχρέωση να τιμήσουν τους Θεούς μετά τη νίκη τους. Έτσι και ο Θαλής, όταν απέδειξε τη σημαντική πρόταση ότι επί ημιπεριφέρειας κύκλου βάνει ορθή γωνία, ευγνώμων προς τούς Θεούς θυσίασε βούν.

Είναι δύσκολο σήμερα να συλλάβουμε ποια σημασία είχε για τους αρχαίους προγόνους μας η λύση κάποιου προβλήματος ή η ανεύρεση της αιτίας ενός φαινομένου. Ο Δημόκριτος έλεγε ότι προτιμά να βρει την αιτία ενός φαινομένου παρά να του χαρίσουν το θρόνο του Μεγάλου Βασιλέως της Περσίας. Να μην ξεχνάμε επίσης το ζήλο του Αρχιμήδη, όταν ανήγγειλε την ανακάλυψη του νόμου της άνωσης, με το περίφημο "Εύρηκα!".

Αμέσως μετά την πρώτη συγκρότηση και συστηματοποίηση της γεωμετρίας, τρία μεγάλα προβλήματα άρχισαν να απασχολούν την ελληνική φιλοσοφική διάνοηση: α) Ο τετραγωνισμός του κύκλου,

β) Τό Δήλιον Πρόβλημα (ο διπλασιασμός του κύβου) και γ) Η τριχοτόμησης τής γωνίας. Τα μόνα επιτρεπόμενα μέσα ήταν ο (αβαθμολόγητος) κανών και ο διαβήτης. Τα υπόλοιπα έπρεπε να αναλάβει η ανθρώπινη διάνοια. Ήταν και αυτό ένα δείγμα του υψηλού ήθους των αρχαίων Ελλήνων μαθηματικών, με την πρωτοκαθεδρία που έδιναν στον καθαρό λογισμό.

Τα προβλήματα αυτά έμειναν άλυτα, όμως η προβληματική περί την αναζήτηση των λύσεων οδήγησε έμμεσα στη μεγάλη ανάπτυξη της γεωμετρίας στην κλασική ελληνική αρχαιότητα και μετέπειτα.

Σήμερα βέβαια, με το μοιρογνωμόνιο, τις τριγωνομετρικές μεθόδους, τους πίνακες, τους υπολογιστές κτλ., τα προβλήματα αυτά είναι πλέον άνευ αντικειμένου. Όμως η θεωρητική τους αξία παραμένει αμείωτη.

Οι αρχαίοι είχαν σε υψηλή θέση τη γεωμετρία. Τη θεωρούσαν απαραίτητο εργαλείο για τη φιλοσοφική και γενικότερα την επιστημονική σκέψη. Στο υπέρθυρο τής Πλατωνικής Ακαδημίας η επιγραφή "Μηδείς αγεωμέτοπος εισίτω" αποθάρρυνε τούς

Ο Πλάτων

άμοιρους τής γεωμετρικής τέχνης να γευθούν τα υψηλά νάματα τής φιλοσοφίας. Μάλιστα ο Πλάτων (427-347 π.Χ.) θεωρούσε τα μαθηματικά δώρο των Θεών προς τους ανθρώπους. Σε αυτόν αποδίδεται η περίφημη φράση: "Αεί ο Θεός γεωμετρειί", της οποίας οι τρεις πρώτες λέξεις, κατά τρόπο παράδοξο, δίνουν την κατά προσέγγιση τιμή του αριθμού $\pi = 3,14$.

Το "παράδοξο" δε έγκειται στο ότι οι αρχαίοι Έλληνες υποτίθεται ότι αγνοούσαν τη χρήση των δεκαδικών αριθμών, καθώς δεν είχαν συλλάβει τήν έννοια του μηδενός. Είναι όμως έτσι ή μήπως έχουμε πολλά ακόμη να μάθουμε από τη σοφία των αρχαίων προγόνων μας;

Ας σημειωθεί ακόμη ότι ο Πλάτων, μέγας μαθηματικός ο ίδιος, ήταν εκείνος που καθιέρωσε τη χρήση του κανόνα και του διαβήτη, που απετέλεσε στοιχείο εγκυρότητας για τις προτεινόμενες λύσεις των γεωμετρικών προβλημάτων και αναγκαία συνθήκη για το πνευματικώς "εύ αγωνίζεσθαι".

Στους Αλεξανδρινούς Χρόνους ο Ευκλείδης (330-270 π.Χ.) με τα "Στοιχεία" του συστηματοποίησε και κωδικοποίησε όλες τις προγενέστερες γνώσεις και παρέδωσε στην ανθρωπότητα ίσως το πλέον πολυδιαβασμένο και πολυμεταφρασμένο επιστημονικό βιβλίο. Τα "Στοιχεία" δεν είναι μόνον ένα εγχειρίδιο γεωμετρίας, όπως θα νόμιζε κανείς. Περιέχουν επίσης τις βάσεις της θεωρίας των αριθμών, στη θεμελίωση της οποίας ο μέγας εκείνος "Στοιχειωτής" συνέβαλε όσο λίγοι. Γνωστός και εν χρήσει ακόμη σήμερα είναι ο "Αλγόριθμος του Ευκλείδη", για την εύρεση του μέγιστου κοινού διαιρέτου (ΜΚΔ), η "Ευκλείδειος Διαίρεσις" κτλ.

Σήμερα ο Ευκλείδης με τη γεωμετρία του εξακολουθεί να παραμένει επίκαιρος, παρά τη ραγδαία μεταβολή των αντιλήψεων περί του χώρου και του σύμπαντος κόσμου. Ακόμη και οι νέες, "μη ευκλείδειες γεωμετρίες" του Riemann και του Lobatsevski δε μείωσαν τη διαχρονική αξία των "Στοιχείων" και πολύ περισσότερο να τα υποκαταστήσουν.

Ακολούθησε μία πλειάδα λαμπρών μαθηματικών, που διεύρυναν τον ορίζοντα της γεωμετρίας, όπως οι: Ίππαρχος, Μέναιχος, Μενέλαος, Πτολεμαίος, Ήρων, Απολλώνιος ο Περγαιός και πολλοί άλλοι. Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στον Αρχιμήδη (284-212 π.Χ.), που κατά πολλούς υπήρξε ο μεγαλύτερος μαθηματικός όλων των εθνών και όλων των εποχών. Ακόμη ο Αλεξανδρινός Θεός του οποίου κόρη ήταν περίφημη για την ομορφιά της νεοπλατωνική φιλόσοφος Υπατία, εξ ίσου μεγάλη μαθηματικός και αυτή, αποκαλέστηκε μάλιστα "Γεωμετρική".

Η Υπατία (370-415 μ.Χ.) υπήρξε αθώο θύμα θρησκευτικού φανατισμού, ενώ με τον Θεώνα και την ίδια τερματίστηκε ουσιαστικά η συνεισφορά των Ελλήνων στην παγκόσμια μαθηματική επιστήμη.

Η γεωμετρία αποτελεί το τελειότερο όργανο λογικής, στην ουσία είναι η λογική εφαρμοσμένη. Προάγει τη σκέψη και τη φαντασία, και αν αφιερωθεί κανένας στο βαθύτερο περιεχόμενό της, συλλαμβάνει το νόημα της αρμονίας και της τάξης στον κόσμο. Η σκέψη γίνεται εδραία, στερεά και αποφεύγονται οι άνευ έρματος νοητικές ακροβασίες. Μέσα από τη γεωμετρία και τα μαθηματικά καθίσταται ευκολότερη η προσπέλαση των υψηλών φιλοσοφικών εννοιών.

Πριν από λίγα χρόνια, σ' ένα συνέδριο διδακτικής ο Σοβιετικός ακαδημαϊκός Α.Δ. Αλεξαντρόφ είπε ότι εκτός από τους μηχανικούς και τους αρχιτέκτονες, τους πολεοδόμους κ.ά., πρέπει να διδάσκονται τη Γεωμετρία σε πανεπιστημιακό επίπεδο και οι ιατροί και οι δικαστικοί.

Εμείς οι σύγχρονοι Έλληνες, σαν φορείς της μεγάλης

εκείνης κληρονομιάς, επιβάλλεται να επανασυνδεθούμε με τη λαμπρή παράδοση των αρχαίων γεωμετρών και να φανούμε αντάξιοι τους. Είναι η ιστορική μας οφειλή. Η καλλιέργεια τής Γεωμετρίας είναι δική μας υπόθεση.

Δυστυχώς όμως η γεωμετρική παιδεία στη χώρα όπου γεννήθηκε, ευρίσκεται τα τελευταία χρόνια σε πλήρη υποβάθμιση και νοσεί επικίνδυνα. Η Γεωμετρία διδάσκεται ξηρά, αποσπασματικά και το χειρότερο, αποκομμένη από τις ιστορικές της καταβολές και την ευρύτερη πνευματική της διάσταση. Όπως δε παρατηρεί η Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία σε διάβημά της προς το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο (Οκτώβριος 1995), "Ο περιορισμός της διδακτέας ύλης (άρα και της αντίστοιχης θεωρίας) της

Ο Ευκλείδης από το έργο "Η Σχολή των Αθηνών" του Ραφαήλ

Γεωμετρίας, όχι μόνο οδηγεί στην υποβάθμιση του ρόλου της, όταν είναι γνωστό ότι στη διεθνή μαθηματική κοινότητα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, αλλά είναι βέβαιο ότι θα έχει σοβαρότατες συνέπειες στην όλη εκπαιδευτική πράξη, αφού είναι γνωστό ότι η Γεωμετρία είναι το κατ' εξοχήν μάθημα, που βοηθάει το μαθητή να αναπτύξει την ικανότητα κριτικής σκέψης και φαντασίας". Αεί ο Θεός γεωμετρειί..

Β ι β λ ι ο
Από τη Μαρία Κουκουβιτάκη

Αντέλ Γκυράς: ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΜΠΑΛΑΡΙΝΑΣ
Μετάφραση: Εμμανουήλ Αλέξης
Έκδοση: ΩΚΕΑΝΙΔΑ

Τα φώτα της δημοσιότητας είναι για πολλά χρόνια στραμμένα στο πρόσωπο της γνωστής χορεύτριας Έστερ Φίλπινγκ.

Ορφανή από μητέρα από τα τρία της χρόνια ζει με τη γιαγιά της, ώσπου αφήνεται στα χέρια της Όλγας, της έμπειρης δασκάλας χορού που αναγνωρίζει το ταλέντο της.

Η ζωή της Έστερ σταδιακά αλλάζει και οι επιτυχίες διαδέχονται η μια την άλλη. Ζει όμως πλέον μια αυστηρή και πειθαρχημένη ζωή, γεμάτη θυσίες και στερήσεις, προκειμένου να καταξιωθεί στο καλλιτεχνικό στερέωμα. Στο εξής οι εκπαιδευτές της και το κοινό που την αποθεύνει κρατούν στα χέρια τους, κυριολεκτικά, ολόκληρη τη ζωή της.

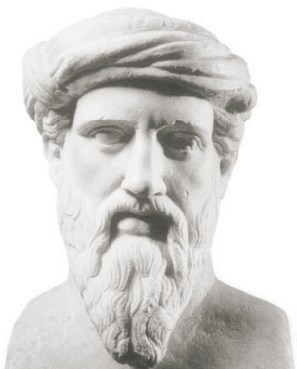
Φτάνουν στο σημείο να μην της επιτρέπουν να έχει προσωπική ζωή και να την αφήσουν να πιστεύει ότι το μωρό που γέννησε είναι νεκρό.

Στο μεσουράνημα της καριέρας της ένας σοβαρός τραυματισμός δίνει τέλος στη λαμπρή της καριέρα και την οδηγεί σε ψυχολογικό αδιέξοδο και απώγνωση. Νιώθει πως η ζωή της έχει τελειώσει.

Θα μπορέσει, τελικά, η Έστερ να γνωρίσει το παιδί της; Τι θα την βοηθήσει να ξαναδεί τη ζωή αισιόδοξα και να νιώσει

Αντέλ Γκεράς
Το μυστικό
της μπαλαρίνας

ΩΚΕΑΝΙΔΑ

Ο Πυθαγόρας